MIELIPIDE

Kauppatase paranisi miljardeilla, jos kivihiiltä korvattaisiin kotimaisella biopolttoaineella. **EERO HEINÄLUOMA VIERASKOLUMNISSAAN**

LUKIJALTA

Ruuhka-aika

Taitaa tulla navetoissa ruuhkaa, kun siellä ravaavat luvattomat hiipparit ja ”luvalliset” eläintarkastajat ihan ilmoittamatta.
Nuuskitaan

Tuet

Suomen maatalouden sekoitti EU:n investointituet ja siinä samalla isäntien ja emäntien päät. **Sopranos**

Ennakkolupa

Viljelijän pitää tietää hakea ennen kylvöä (vähintään 2kk ennen vahinkoa), lupa lintuvahinkojen torjumiseen viljelyksiltään. Orpo, toteutuuko metsästyslain 41§?
Ei nimimerkkiä

Tiedoksi

Ympäristökeskukselle tiedoksi. Haitallisimmat kasvinsuojeluaineet vesistöissä ovat peräisin golfkentiltä. Kontrolli siellä olematonta.
Saastuttajat kiipeliin

Asialinjalla

Maaseudun Tulevaisuuden suosio perustuu suoraselkäisyyteen. Toivottavasti uusi päätoimittaja jatkaa.
Ei nimimerkkiä

Reilu peli

Turvallisen ja vastuullisen ruokaketjun pitäisi olla myös reilu. Ei voi mennä näin, että ruoka tuotetaan talkootyönä.
Vastuullinen kuluttaja

Kauppojen omat halpamerkit kyykyttävät tuottajia eniten. Vaikka olisivatkin kotimaisia, niin hinta on huudatettu alas.
Halpamerkit boikottiin

Kotimainen ruoka velvoittaa tekijäkseen kotimaiset koneet. Kaikki taloustalkoisiin.
Ei nimimerkkiä

Puheet ja teot

Vihreiden teot maaseudun hyväksi ovat muun muassa Natura, tolkuton sudensuojelu, liito-oravan suojelu, jätevesilaki ja älyttömät rakentamisrajoitukset. **PJ**

Muistutus

Älkää nuoret miehet jääkö tilalle, jossa vanha isäntä määrää kaiken ja osaa kaikki työt. Arvostelevat teidän kaikki tekemisenne. **Akka**

Sokerista

Sucros maksattaa omistajiensa tarpeettoman keskinäisen riitelyn oikeudenkäyntikulut pudottamalla viljelijöille juurikkaasta maksettavaa hintaa.
Ei nimimerkkiä

Puusta

Puutuoteteollisuudesta ja biojalosteista voidaan odottaa tulevan Suomen talouden selkäranka. **Kasvuala**

UPM:n kassa pullistelee rahaa. Olisiko selluvellinkeittäjien aika nostaa hankintapuun hinta yli 40 euron, niin saatte puukaupan toimimaan.
Polttamalla paras tulos

Ei teollisuus pelkää puun loppuvan Suomesta uuden energiatuen myötä. Se pelkää halvan puun loppuvan. **Jörö**

Palautetta

Pienmetsänomistaja Martti Asunta puhuu demokratiasta ja jäsenten eduista (MT 4.2.). Miksi yrityksemme on mukana kartellissa ja toimitusjohtaja vaatii metsille kiinteistöveroa?
Osuuskunta

Koulutusta

MTK ja Pro Agria, nyt suunnittelemaan sentin venytysohjeiden lisäksi maatilan hallittu alasajo. Tarvitaan konkurssikoulutusta, koska se on tällä menolla edessä.
Ei nimimerkkiä

Hulluus huipussaan pinta-alojen muutoksissa

Minulla on, muidenkin kuin itseni mielestä, tavallista rikkaampi mielikuvitus. Täytyy silti tunnustaa, että en olisi kyllä ikimaailmassa osannut keksiä niin hullua ajatusta, että peltojemme pinta-aloja pitäisi ruveta pienentämään sen takia, että maapallo on pyöreä.

Maaseutuviraston virkamiesten päähän tälläinen, omanlaiseensa historiaan kirjattava oivallus oli kuitenkin jylkähtänyt.

Eli että moneen monituiseen kertaan ilmavalokuvattujen, digitoitujen sekä tarkastettujen ja tarkastusten tarkastuksissa osin metrimitallakin mitattujen peltojemme pinta-aloja on nyt ruvettava pienentämään, koska jos kaareva pallonpinta polkaistaan littanaksi, reunoille ja keskelle syntyy pinta-aloihin vaikuttavia vääristymiä.

Mavin järjestelmämuutos kutistaa peltojen pinta-aloja

48 000 tilalla peltojen pinta-ala pienenee, kun Mavi siirtyy käyttämään Maanmittauslaitoksen tuottamaa uutta karttakoordinaatistoa. Vain hyvin suurilla tiloilla muutos voi nousta puoleen hehtaariin.

Maaseutuviraston (Mavi) mukaan peltolohkorekisterin järjestelmänvaihdos merkitsee muutoksia lohkojen pinta-aloihin noin 48 000 tilalla.

Syynä on peltolohkorekisrä vuodenvaihteessa otettu uu-

tä vastaava Maanmittauslaitos ei käytä eikä tue enää aiemmin käytössä ollutta järjestelmää.

Vaihdos merkitsee käytän-

Koko maassa yli puolen hehtaarin vähennys on tulossa 17 suurelle tilalle.

Luvassa vain pienennyksiä

Järjestelmävaihdos muuttaa pinta-aloja yksinomaan aiempaa pienemmiksi.

"Suurennukset tehtiin vuonna 2004, kun koordinaattij-

koko maata yhtenä kaistana.

"Koska maapallo on kaareva, koko maan yhdistäminen yhdeksi kaistaksi aiheutti reunoille vääristymiä ja pinta-alan kasvua", Möller kertoo.

Toisaalta kaistan keskellä pinta-alat eivät vastaavasti vältämättä muutu-kään-

sähköisiä palveluita, saavat uudet pinta-alat maaliskuussa postitettavassa esitäytetyssä yhteenvetolomakkeessa.

Peltojen pinta-alat ovat vaihdelleet tähänkin asti sen mukaan miten peltolohkoja syötet-

apuvälineistä kiinnostuneille viljelijöille käytännön hyötyjä. Jatkossa Mavin ja Maanmittauslaitoksen ainist-t o-sen-

KARI TALONEN

MT kertoi järjestelmämuutoksesta 28.1.

Ruoka-aseen ja heinäntekojärjelläni ymmärtäisin, että pinta-aloja ruvettaisiin tämän takia suurentamaan. Mutta että pienentämään! Se on jo sellaista tiedettä, että siinä rupeaa meikäläisen pollassa iso pyörä sutimaan.

Entäpä sitten, jos peltolohkolla sattuu olemaan korkeampia nyppylöitä tai alavampia lanttopaikkoja. Pitäisiköhän teidän käydä nekin syynäämässä ennen kuin tarjoatte meille taas uusia pinta-alalukuja hyväksyttäväksi?

Eikö Mavissa ole todellakaan mitään tähdellisempää mietittävää eikä asiallisempia asioita hoidettavana, kun pitää ruveta tällaisia jonninjoutavuuksia hupattamaan.

Mitä väliä sillä on mihinkään tai kenellekään, että jollakin 50 hehtaarin tilalla viisi aaria vähemmän tai enemmän peltoa? Kannattaako senvertaisen alan takia ruveta maapallon kaarevuuksia rätnäilemään ja karttalehtiä oikein suurennuslasilla tillikoimaan?

Tällainen touhu on aivan täyttä hulluutta.

Toivottavasti sen jälkeen, kun kaikki nämä maapallon pyöreydenkin aiheuttamat vääristymät on rätnäilty viimeisen päälle kohdalleen, saamme vihdoinkin aikaiseksi sellaiset pinta-alalukemat pelloillemme, että vähän väliä uudelleen ja uudelleen suoritetut ja kalliiksi tulleet ilmavalokuvaukset ja digitoinnit voidaan lopullisesti unohtaa.

Samalla voidaan sopia meidän viljelijöiden ja teidän viranomaisten kesken, että pinta-alat ovat niin ja aamen, eikä niitä tarvitse enää jatkossa yhtenään mittailla ja muutella.

Seppo Kotilainen
maanviljelijä
Iisalmi

Ruohonjuuritason diplomatiaa Suomesta

”Mikä voisikaan näinä aikoina olla arvokkaampaa kuin lasten ja nuorten välinen kanssakäyminen kieli- ja kulttuurirajojen yli. Luonto ja ympäristönsuojelu yhdistävät.” Näin totesi suurlähettiläs Harri Kämäräinen äskettäin tavattuaan iranilaisen kouluryhmän, joka raportoi vierailustaan Eno-verkkokoulun seminaarissa Joensuussa.

Kestävän kehityksen Eno-verkkokoulu käynnistettiin Enon alakoululla Pohjois-Karjalassa 15 vuotta sitten. Määrätietoisen ja sinnikkään työn tuloksena verkosto on levinnyt yli 10 000 kouluun ja 157 maahan.

Ympäristöteemoja opiskellaan yhdessä toiminnan kautta ja kampanjoidaan paikallisesti ja verkossa. Tapahtumiin osallistuvat myös lähiyhteisöt, ja verkkokoulua avustavaan Green Cities-verkostoon kuuluu jo 50 kaupunkia 20 maassa.

Suurin osa kouluista tulee kehittyvistä maista. Verkkokoulun toimintaa hallinnoi tukiyhdistys, jota Joensuun kaupunki tukee.

Puiden istuttaminen on toiminnan näkyvin muoto. Se alkoi kansainvälisenä rauhanpäivänä vuonna 2004, jolloin Wangari Maathai voitti Nobelin rauhanpalkinnon samasta syystä.

Eno-verkkokoulun tavoitteena on istuttaa 100 miljoonaa puuta vuoteen 2017 mennessä. Tämä lupaus tehtiin Rion kestävän kehityksen kokouksessa ja nousi sihteeristön yhteenvetoon, yli 700 sitoumuksen joukosta.

Puita on istutettu 18 miljoonaa. Jo seitsemän maan valtioiden hallitukset ovat sitoutuneet osallistamaan koululaisiaan mukaan. Yhteenlaskettu määrä onkin 93 miljoonaa puuta. Naapurimaistamme muun muassa Viro on mukana.

Verkkokoulun taival on ollut mielenkiintoinen mutta vaikea. Valtion taholta on nyökytelty ja myönnetty verkko-opetuksen laatupalkintoa ja tiedonjulkaisun valtionpalkintoa muttei pientäkään tukea itse toiminnan ylläpitämiseen.

Ehkei täällä ole oikeasti ymmärretty toiminnan laajaa vaikuttavuutta ja sitä, että tämä suomalainen hanke rakentaa rauhaa ympäristötyöllä.

Lähetystömme eri maissa ovat myös osallistuneet toimintaan. Suomen Iranin suurlähettiläs totesikin, että Eno on ruohonjuuritason diplomatiaa parhaimmillaan.

Mika Vanhanen
toiminnanjohtaja
ENO-verkkokoulun tuki ry
Joensuu

KIMMO HAIMI

Päivi Salpakivi-Salomaa ja Aleksi Vuorinen istuttivat puita Espoon Kattilajärvellä Eno-verkkokoulussa toukokuussa 2012.

Gm-tekniikalla ehkäistään satotuhoja

Gm-kasveista käytävän keskustelun nurja puoli on, että asiaan syvällisesti perehtyneitten tiedemiesten saavutuksia mitätöidään pelkillä mielipiteillä. Niitten tueksi ei edes yritetä hakea luonnontieteellisiä tosiasioita. Maanviljelijä Ilpo Mäkisen kirjoitus edusti mallikkaasti tätä nurjaa puolta (MT 12.1.).

Geenimuuntelu ei läheskään aina tarkoita geenien siirtoa kasvista toiseen. Geenitekniikalla on mahdollista myös hienosäätää kasvin omia geenejä.

Näin voidaan hallitusti sammuttaa kasvin haittageenin toiminta, joten kasvista on mahdollista poistaa ihmiselle haitallisia myrkkyaineita ja allergiaa aiheuttavia proteiineja.

Glysofaatin teho rikkatorjunnassa perustuu sen kykyyn estää kasvin yhden entsyymin (EPSPS) toiminta. Yleensäkin entsyymi on proteiini, joka edistää kemiallista reaktiota.

Soijakasvi jalostettiin geenitekniikalla glysofaatille immuuniksi viemällä kasviin hienosäädetty kopio yhdestä sen omasta geenistä.

EPSPS-entsyymiin tehtiin pieni muutos tarkkaan valittuun kohtaan, ja näin kasvista tuli ikään kuin niin liukas, että glysofaatti ei enää pystynyt siihen tarttumaan. Ympäristön rikkakasvit kuolevat, koska niillä ei ole ”liukastetta” suojanaan.

> Geenitekniikalla on mahdollista hienosäätää kasvin omia geenejä.

Geenitekniikalla ei osata vielä rakentaa uusia geenejä eli perintöainesyhdistelmiä. Risteytysjalostuksella perintöainesten uudelleen yhdistely kyllä onnistuu.

Myös mutaatiojalostuksella voidaan tuottaa uusia perintöainesversioita. Perinteisten menetelmien haittana on, että lopputulos on täysin sattumanvarainen ja yllätyksellinen.

Tuhoojankestävät viljelykasvit ovat ympäristöä säästävin keino ehkäistä satotuhoja. Niiden avulla päästään käsiksi pistemäisesti juuri siihen tuholaiseen, joka kasvia vaurioittaa. Perinteisessä torjunnassa pellolle levitetään umpimähkään torjuntakemikaaleja, jotka tuhoavat myös siellä asustavia viattomia ja hyödyllisiä sivullisia eliöitä.

Ismo Heinisuo
insinööri
Tampere

Petopolitiikassa vielä korjattavaa

Viime vuosina petovahingot ovat olleet historiallisen suuret. Vuonna 2014 petojen tappamia poroja löytyi noin 4 300. Todellinen määrä lienee huomattavasti suurempi, koska vain osa raadoista löytyy.

Lisääntyneet vahingot ovat aiheuttaneet sen, että petokorvauksiin varatut määrärahat eivät ole riittäneet ja maksatus viivästyy kohtuuttomasti.

Vuosittain joudumme eduskunnassa taistelemaan määrärahojen saamiseksi lisätalousarvioon, jotta kaikki petovahingot saataisiin korvattua. Samalla teurasmäärät ovat laskeneet, kun porot menevät petojen suihin.

Tässä tilanteessa järkevin tapa olisi petokannan harventaminen pahimmilla vahinkoalueilla. Se alentaisi petokorvauksien määrää ja säästäisi veronmaksajien rahoja. Ennen muuta kysymys on kuitenkin elinkeinon tulevaisuudesta.

Kesäkuussa 2014 vahvistettu ahmakannan hoitosuunnitelma onkin hyvin valmisteltu ja erittäin tarpeellinen. Nyt esitetyt toimenpiteet tulisi vain toteuttaa.

Ahmakannan hoitosuunnitelmassa sallitaan rajoitetusti ahman rauhoituksesta poikkeaminen metsästyslain 41§:n mukaisin vahinkoperusteisin poikkeusluvin pohjoisen ja itäisen poronhoitoalueen kannanhoitoalueen pahimmilla vahinkoalueilla.

Lisäksi ahmojen siirtoistutuksia tukevia toimenpiteitä tulee aktiivisesti selvittää ja istutusten toteuttamista kiirehtiä.

Selkeyttä vaatisi myös pakkotilalainsäädäntömme. Pitkän ja rasittavan rikostutkinnan pelossa tilanteeseen ei uskalleta reagoida silloinkaan, kun kyseessä olisi selvästi niin sanottu pakkotilaksi tulkittava tilanne.

Suomen rikoslainsäädäntö (Rikoslain 4 luvun, 5§) antaa nykyisellään mahdollisuuden pakkotilan nojalla suojata omaisuutta, kuten kotieläintä tai ihmisiä pedon hyökkäykseltä.

Pakkotilaan liittyvä lainsäädäntö ja sen käytännön merkitys eivät kuitenkaan ole laajasti kansalaisilla tiedossa.

Metsästyslain uudistamisen yhteydessä lainsäädäntöä tulisikin muuttaa siten, että suurpedon tullessa pihapiiriin, eläinaitaukseen tai tavattaessa verekseltään porotokasta, pedon lopettamiseen olisi oma erityissäännöksensä.

Tällöin peto voitaisiin tilanteen vaatiessa lopettaa erityissäännöksen nojalla laissa määriteltyjen tiukkojen edellytysten täyttyessä.

Markus Lohi
poronhoitoalueen
suurpetoneuvottelukunnan pj.
kansanedustaja (kesk.)

Hintasota tappaa maatalouden

Ala-arvoista johtamista suomalaisissa meijereissä, kun ulkolainen jättityritys kiilaa itseään Suomen markkinoille kiihtyvällä vauhdilla ja kaupat ryöväävät yhä suuremman siivun itselleen.

Meijerit ovat keskenään ”sisällissodassa” ja yrittävät tappaa toinen toisiaan. Tässä typerässä taistelussa on ainoastaan häviäjiä. Ensin kuolee maidontuottaja, siinä vanavedessä monta muuta yrittäjää ja yritystä eri aloilta, joita välillisesti työllistämme.

Kotimaisen laadukkaan maidon ja lihan loppuessa myös kuluttaja on lopulta kärsijä ja tuskin tuotteetkaan silloin enää ovat halpoja.

Eikö tosiaan Valio ja muut pienemmät meijerit voi järkevästi neuvotella? Oliko pakko ryhtyä tappamaan keskinäisellä kilpailulla Suomesta maatalousyrittäjyys? **Renki**

VIERASKOLUMNI

Näemmekö metsää puilta?

Öljyä tai maakaasua ei ole Suomen maaperään siunattu. Jalometallejakaan ei löydy niin paljon, että kansakunta vaurastuisi niillä merkittävästi. Sen sijaan vihreää kultaa Suomessa on – edelleen. Kysymys vaan kuuluu, onko meillä riittävästi yksituumaisuutta, miten tätä uusiutuvaa kultavarantoa viisaasti käytetään.

Metsä on parhaillaan elättänyt suorasti ja epäsuorasti yli puoli miljoonaa suomalaista. Vieläkin luku on satoja tuhansia. On vaikea keksiä, miten metsäalan tuomat työpaikat ja eurot voitaisiin mitenkään korvata. Siksi onkin erinomaista, että metsäalalta on kuulunut viime aikoina hyviä uutisia.

Äänekoskelle on nousemassa Metsä Groupin yli miljardin euron biotuotetehdas. Nykyisen sellutehtaan alueelle nousevan investoinnin työllistävä vaikutus koko arvoketjussa arvioidaan olevan yli 2 500 työpaikkaa. Vienti kasvaa puolella miljardilla eurolla.

Varkauteen nousee Stora Enson puisten rakennuselementtien tuotantoyksikkö. Uusia työpaikkoja arvioidaan syntyvän korkeasta työttömyydestä kärsivälle alueelle noin 150.

Kuopioon nousee Finnpulpin suunnittelema 1,4 miljardin havusellutehdas, joka voi tuoda toteutuessaan tuoda Pohjois-Savoon jopa 1 500 uutta työpaikkaa.

Rakennemuutoksessa taistellut metsäala näyttäisi siis pääsevän voitolle pahoista muutoskivuistaan, mutta edelleenkin joutuu kysymään, onko alan keskeisillä toimijoilla riittävästi yhteistä strategiaa pysyvään menestykseen. Näemmekö metsää puilta?

Kysymys tuli mieleen, kun kuuntelin tiistaina eduskuntakeskustelua hallituksen esityksestä.

Arviot puun oikeasta käyttötavasta olivat ministereillä ja oppositiolla kovin erilaisia.

Kymmenen vuotta sitten alan myllerryksen jo alettua Metsäteollisuus ja Paperiliitto eivät löytäneet yhteistä säveltä ennen kuin ajauduttiin pitkään työsulkuun ja muihin vaikeisiin riitoihin. Nyt näyttää siltä, että Metsäteollisuudella ja metsänomistajilla on kovin erilainen käsitys puun käytöstä ja energiapuun tukemisesta.

Suunta on selvä. Paperin ja sellun lisäksi metsästä tuotetaan jatkossa yhä enemmän polttoainetta, biotuotteita ja biomateriaaleja, muun muassa. Tuotesortimentin laajentuminen on kaikkien kannalta hyvä asia. Jalostusarvon noustessa rahaa Suomeen jää enemmän.

Fossiilisista polttoaineista, öljystä ja hiilestä, pitää pyrkiä nopeutetussa aikataulussa eroon. Vuonna 2006 esitin, että asettaisimme tavoitteeksi öljyvapaan Suomen 2030. Silloin tavoite ei saanut riittävää tukea, mutta ajankohtainen visio se on edelleen.

Suomalainen metsähake kelpaa paperiteollisuuden lisäksi polttoaineeksi energian ja lämmön tuotantoon. Kauppatasekin paranisi miljardeilla, jos kivihiiltä korvattaisiin kotimaisella biopolttoaineella. Myös ympäristö olisi hyötyjänä.

Metsäalan toimijoiden pitäisikin nyt kokoontua laajasti yhteen ja hioa yhteinen strategia alan uuteen kukoistukseen. Siinä malttia vaurastumisen tarvitaan kaikilta osallisilta.

EERO HEINÄLUOMA
on eduskunnan puhemies.

eero.heinaluoma@eduskunta.fi

VIIKON KYSYMYS

Onko pihapiirissäsi liikkunut viime aikoina tuntemattomia vieraita?

Hiippareita liikkeellä monessa pihassa

MT:n viikon kysymyksessä tiedusteltiin, onko lukijoiden pihapiirissä liikkunut viime aikoina tuntemattomia vieraita.

Kysymykseen vastanneista liki joka kolmas oli havainnut jälkiä hiippareista.

Lähes kymmeneksessä tapauksista kutsumaton vieras oli tallentunut kameraan tai jäänyt suoraan kiinni.

Viikon kysymykseen vastasi netissä 477 ihmistä.

Stressaako veroilmoitus?

Seuraavaksi tiedustelemme, stressaako veroilmoituksen teko. Maa- ja metsätalouden veroilmoitus pitää tehdä helmikuun aikana.

Vastaa osoitteessa *www.maaseuduntulevaisuus.fi*.

KATJA LAMMINEN

Ehdokas, kirjoita tiiviisti

Eduskuntavaalit lähestyvät. Vaaleja koskevaa keskustelua käydään myös täällä lehden yleisönosastossa.

Maaseudun Tulevaisuus haluaa ennen vaaleja antaa mahdollisimman paljon tilaa ehdokkaiden näkemyksille. Jotta tämä olisi mahdollista, rajoitamme ehdokkaiden kirjoitusten pituuden pääsääntöisesti 1 500 merkkiin välilyönteineen.

Hyvä kirjoitus tällä palstalla on napakka kannanotto ajankohtaiseen ja lukijoille tärkeään asiaan. Usein se on myös puheenvuoro tässä lehdessä tai lukijakunnan keskuudessa käytävään keskusteluun.

Kaikkia tarjottuja tekstejä emme pysty julkaisemaan. Pyrimme kuitenkin antamaan näkyvyyttä erilaisille mielipiteille ja suosimaan monipuolista keskustelua.

MT:n toimitus

Kirjoita napakasti

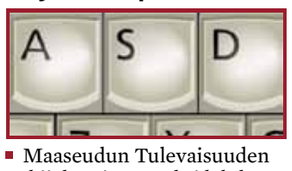

- Maaseudun Tulevaisuuden Lukijalta-sivu on yksi lehden luetuimmista osastoista. Sivulla käydään vilkasta mielipiteidenvaihtoa monista tärkeistä ja ajankohtaisista aiheista.
- Kaikkia tarjottuja kirjoituksia ei pystytä julkaisemaan. Uuden näkökulman löytäminen ja aiheen ajankohtaisuus johtavat useimmiten kirjoituksen julkaisuun. Samoin kirjoittajan esiintyminen omalla nimellään nimimerkin sijasta.
- Hyvä mielipidekirjoitus on tiivis ja napakka kannanotto MT:n lukijoille tärkeään aiheeseen. Se kannattaa rajata pituudeltaan alle 2 000 merkkiin.
- Tämän kirjoituksen pituus on 590 merkkiä.

Toimitus